

Életfa

// A Szent Kereszt Templomigazgatóság lelki útravalója //

*Minden kedves Testvérünknek
kegyelmekben gazdag,
áldott karácsonyi ünnepeket,
és békés, boldog újesztendőt kívánnak
a templom lelkipásztorai!*

// 2008. Karácsony //

Juhász Gyula: Betlehem

Ó emberek, gondolatok ma rá,
Ki Betlehemben született ez este,
A jászol almán, kis hajléktalan,
Szelíd barmok közt, édes bambino,
Kit csordapásztoroknak éneke
Köszöntött angyaloknak énekével.

Ó emberek, gondolatok ma rá,
Hogy anyja az Úr szolgáló leánya
És apja ács volt, dolgozó szegény.
És nem találtak más fődélt az éjjel
A városvégi istállón kívül.

Ó emberek, gondolatok ma rá,
Kit a komor Sibillák megígértek,
Kit a szelíd Vergilius jövendőt
S akit rab népek vártak, szabadítót.

Ó emberek, gondolatok ma rá,
A betlehemi kised jászolára,
Amely fölött nagyobb fény tündökölt,
Mint minden földi paloták fölött.

Ó emberek, gondolatok ma rá,
Augustus Caesar birodalma elmúlt,
Az ég és föld elmúlnak, de e jászol
Szelíd világa mindent túlragyog.

Ó emberek, gondolatok ma rá,
Ki rómaihoz, barbárhoz, zsidóhoz,
A kerek föld mindegyik gyermekéhez
Egy üzenettel jött: Szeressetek!

Ó emberek, gondolatok ma rá,
És hallgassatok meg az angyalok
És pásztorok koncertjét, mely e szent éj
Ezerkilencszázhuszonháromeves
Távolságából is szívünkbe zeng.

Ó emberek, gondolatok ma rá,
S gondolatok rá holnap és minden áldott
Napján e múlt életnek s legyen
A betlehemi énekből öröm,
A karácsonyi álomból valóság
És békessége már az embereknek!

Dsida Jenő: Itt van a szép karácsony

Itt van a szép, víg karácsony,
élünk dión, friss kalácson:
mennyi finom csemege!
Kicsi szíved remeg-e?

Karácsonyfa minden ága
csillog-villog: csupa drága,
szép mennyei üzenet:
Kis Jézuska született.

Jó gyermekek mind örülnek,
kályha mellett körben ülnek,
aranyese áhítat
minden szívet átítat.

Pásztorjátások be-bejönnek
és kántálva ráköszönnek
a családra. Fura nép,
de énekük csodaszép.

Tiszta öröm tüze átég
a szemeken, a harangjáték
szól, éjféli üzenet:
Kis Jézuska született.

Bruno Ferrero: Karácsonyi történet

Egyszer az állatok gyűlést tartottak. A róka megkérdezte a mókust:

- Neked mit jelent a Karácsony?

A mókus így felelt:

- Az én számomra egy szép fa, sok-sok fénnel és az ágakra aggatott édességgel, amit elropogtathatok.

A róka így folytatta:

- Az én számomra természetesen jó szagú libasült. Ha nincs jó kis libasült, nincs Karácsony.

A medve a szavába vágott:

- Mazsolás kalács! Számomra a Karácsony óriási, illatos, mazsolás kalács!

A szarka is megszólalt:

- Szerintem csillogó ékszerek és ragyogó csecsebecsék. A Karácsony fénylő valami!

Az ökör is elmondta a maga véleményét:

- A pezsgő teszi a Karácsonyt! Jó pár üveggel lehajtanék belőle.

A szamár hevesen emelte fel szavát:

- Megbolondultál te ökör? A Kisjézus a legfontosabb a Karácsonyban. Elfelejtetted?

Az ökör szégyenkezve hajtotta le busa fejét és így szólt:

- De hát az emberek tudják ezt?

A betlehemi farkas

Volt egyszer egy farkas. Betlehem környékén élt. A pásztorok nagyon félték tőle. És egész éjjel virrasztottak, hogy megmentsék nyájaikat. Mindig volt valaki őrségben, így a farkas egyre éhesebb, ravaszabb és dühösebb lett.

Egy különös, hangokkal és fényekkel teli éjszaka bolygatta fel a pásztorok tanyáját. Egy csodálatos angyali ének visszhangja hallatszott a levegőben. Egy gyermek született, egy rózsás apróság, kis semmiség.

A farkas csodálkozott, hogy a durva pásztorok mind futottak, hogy meglássanak egy kis gyermeket.

„Mennyi kedveskedés egy emberfiókéért” – gondolta a farkas. De mivel kíváncsi

volt és főleg éhes, puha léptekkel követte őket a sötétben. Amikor látta, hogy be-
mennek egy istállóba, megállt a homályban és várt.

A pásztorok ajándékokat hoztak, köszöntötték a férfit és az asszonyt, tisztelettel
meghajoltak a gyermek előtt, majd elmentek. A farkas szeme és agyara világított
az éjszakában: eljött az ő pillanata. A férfi és az asszony a fáradtságtól elaludt.

„Jobb így” – gondolta a farkas -, „a gyermekkel kezdem”. Lopakodva, mint min-
dig, besurrant az istállóba. Senki nem vette észre, hogy ott van csak a gyermek.
Tágra nyitotta nagy szemét és nézte a hegyes orrot, amely lépésről-lépésre, óva-
atosan, de könyörtelenül, egyre jobban közeledett. A farkas szája tátva volt, nyelve
lángolt. Szemei két kegyetlen rést alkottak. De a gyermekén nem látszott félelem.

„Igazi finom falat” – gondolta a farkas. Meleg lehelete megcsapta a gyermeket.
Összehúzta izmait és készült fogai közé kapni a puha zsákmányt.

Abban a pillanatban a gyermek keze, mint finom kis virág, szeretetteljes simo-
gatással érintette orrát. Életében először simogatta meg valaki durva, kócos szó-
rét, és olyan hangon, amit a farkas még soha nem hallott, a gyermek megszólalt:

- Szeretlek farkas.

Ekkor valami hirtelen dolog történt a sötét betlehem-i istállóban. A farkas bőre
szétszakadt és a földre esett, mint valami öreg ruha. Alóla egy ember tűnt elő.
Valódi, hús--vér ember. Az ember térdre esett, megcsókolta a gyermek kezét és
csendesesen imádkozott.

Ezután az ember, aki előtte farkas volt, emelt fejjel kiment az istállóból és elin-
dult a világba, hogy mindenkinek hírül adja:

- Megszületett az isteni Gyermek, aki meg tudja adni nektek az igaz szabadsá-
got! A Messiás megérkezett! Meg fog változtatni benneteket!

Szentkúti Márta: A karácsonyfa meséje

A világ kezdetén, amikor az Úr a növényeket teremtette, egy sziklás, kopár vidékre ültetett egy fát. A fának tükörsima, szürkésbarna kérge, és tenyérnyi sötétzöld levelei voltak. Gyökereivel jó erősen megkapaszkodott a földben, leveleit kitérte a Nap felé. Törzse olyan erős volt, hogy a legerősebb szélviharnak is ellenállt.

A Gonosz azt hitte, hogy ez a kopár táj az ő birodalma lesz. Ahogy meglátta ezt a fát, elhatározta, hogy elpusztítja. Odasündörgött hát hozzá, és elkezdett suttogni a leveleivel:

– Miért állsz itt egymagadban? Társaid körül bokrok nőnek, színes virágok nyílnak, zöld fűszőnyeg veszi körül őket, te meg itt árválkodsz egymagadban. Nem jó hely ez neked.

– Az Úr ide állított – felelte a fa – és én már nagyon erősen belekapaszkodtam a földbe.

– Ó, hát ezen könnyen segíthetünk – hunyorgott a Gonosz – ha akarod, egy szempillantás alatt kiemellek innen.

A fa tétovázott. A Gonosz pedig kibillentette őt a helyéből. Amikor a fa már egyetlen gyökérszalacsokjával sem tudott a földben megkapaszkodni, a Gonosz meglökte, és fa gurult, gurult, gurult és gurult; meg sem állt a tengerpartig. Ott feküdt, meg sem tudott mozdulni. Gurulás közben tenyérnyi levelei összehúzódkodtak: hosszú, tüskés levelekké váltak. Csak a színük maradt ugyanolyan sötétzöld, mint addig volt. Az éles kövek itt is, ott is fölsértették a törzsét. A fa sírni kezdett. Hogy hallgathatott egy pillanatig is a Gonoszra? Meghallották ezt az angyalok. Azonnal ott termettek körülötte. Rögtön látták, hogy mi történt vele. Óvatosan visszagörgették a helyére. Akkor az Úr odalépett a fához, megérintette, és a fa újra egyenesen állt. Gyökereit még mélyebben beléeresztette a földbe, hogy soha többé semmi se tudja kimozdítani onnan. Könnyei befedték a sebeket, amiket gurulás közben szerzett. Ez lett a gyanta. Illatától a Gonosz messzire elmenekült arról a tájról. Akkor az Úr visszaindult a Mennybe. A Föld azonnal utána akart menni. Meg is indult fölfelé; a fa azonban olyan erősen kapaszkodott belé, hogy azt is vitte magával. Az Úr visszafordult.

– Ne félj, nem hagylak árván. Várj türelemmel – simogatta meg a Földet. – Újra eljövök, ha itt lesz az ideje. És attól kezdve mindig együtt leszünk.

A Föld hát úgy maradt, ahogyan az Úr megállította. Így születtek a magas hegyek. Ahol az Úr tenyere hozzáért a földhöz, az éles, kemény sziklákon puha, sötétzöld mohaszőnyeg termett.

A fenyő is hallotta persze az Úr ígérését.

– Vajon mikor lesz itt az ideje annak, hogy újra eljöjjön a Földre? – gondolkodott magában. – Nem várhatom akármilyen ruhában! Mi lesz, ha éppen akkor jön, amikor lehullanak a leveleim?

– Ne félj – suttogta neki az angyal. – Ha egy-egy levélkéd le is hullik, mindig nő helyette új. Akármikor is jön el az Úr, te friss zöld ruhában fogod köszönteni őt.

Így is lett. Amikor a Nap már alacsonyan járt az égen, és sugarai csak rövid ideig melegítették a teremtményeket, a legtöbb fa levelei elsárgultak, megszáradtak, leperegtek a földre. De a fenyőé nem! Már vastag hótakaró borította a tájat, és a fenyő még mindig úgy zöldellt, mint nyár közepén! Várta az Úr érkezését.

Egyszer azután eljött az az idő is. Az emberek csak egy kisbabát láttak egy barlangistállóban, jászolban, a szalmán – és csak sok-sok évvel később jöttek rá, hogy ki is volt ott valójában. De a fenyő kezdettől fogva tudta! És nagyon boldog volt, hogy ünneplő zöld ruhában fogadhatta Őt.

Ezért van, hogy az angyalok minden évben Karácsonykor, a kis Jézus születése napján elvisznek egy-egy fenyőfát az emberek házaiba.

Ősi ír karácsonyi áldás

Hogy kerüljön el minden szenvedés,
hogy előtted az út már csak rózsát teremjen,
hogy bánat könnye sose hulljon szemedből,
hogy ne látogasson meg a fájdalom,
mindezt, nem, mindezt nem kívánom neked!

Hisz nem fűröszthet-e tisztává a könny,
szíved nem nemesedhet-e a szenvedésben,
amennyiben fájó ínséged ajtót nyit előtted
Mária és a gyermek közösségébe
és rád kerül gyöngéd mosolyuk csillagfényes palástja?

Sokkal inkább azt kívánom neked,
hogy hálás szíved, tudj emlékezni mindig
arra, ami jó csak volt az életedben,

hogy bátran állj ki a próbát,
ha a kereszt súlyosan nehezedik vállaidra,
és ha az elérendő csúcs egyszerűen
elérhetetlenségbe burkolózik,
sőt, a reménysugara is kihunyini látszik,

azt kívánom, hogy növekedjék benned Isten adománya,
és a nehéz években is segítsen neked
fölvidítani szeretteid szívét,
hogy legyen melletted mindig valaki,
aki méltó, hogy barátnak nevezd,
aki táplálja bizalmad, amikor megfogyatkozik benned
a fény és erő,
hogy segítségével dacolni tudj a viharokkal,
és mégis felérj a magasba!

Akár örömben, akár szenvedésben sugározzon be
az emberré lett Istenfiú kedves mosolya,
és Őt mindig oly forrón szeresd,
amint azt hozzád hajló jósága kívánja Neked!

HIRDETÉSEINK

Miserend:

vasárnap: 8, 9, 11 és 18 ó
hétköznap: 18 ó

Hitoktatás:

Karácsonyi szünet alatt nincs

Gyóntatás

előre egyeztetett időpontokban

**Katolikus sürgősségi betegellátás kórházakban:
éjjel-nappal (ünnepek alatt is) Tel.: 213-9620**

Kalendárium - decemberi programjaink**Ünnepi miserend**

25-én 0 (éjféli mise), 8, 9, 11, 18 óra

26-án 8, 11, 18 óra

28-án Szent család vasárnapja

31-én hálaadó szentmise 18 órakor

január 1-jén vasárnapi miserend: 8, 9, 11, 18 óra

www.szentkereszt.plebania.hu

Várjuk Kedves Olvasóink híreit, beszámolóit, írásait a templomban található Életfa dobozba, vagy a sekrestyébe, illetve a mail@megyeridomonkos.hu e-mailcímrre.

Következő lapzártánk időpontja: december 24.

Lapunk a XII. kerületi Önkormányzat támogatásával jelenik meg!
A SZENT KERESZT TEMPLOMIGAZGATÓSÁG KIADVÁNYA

Felelős kiadó: Matolcsy Kálmán templomigazgató
1123 BUDAPEST, TÁLTOS UTCA 16.

Tel: 375-0732, (30)436-2448, (20)823-0024

www.szentkereszt.plebania.hu p.matolcsy@t-online.hu

HYPO BANK: 10918001-00000423-15300000

Szerkesztette: Papp Géza *DTP:* Megyeri Domonkos

